

DIËS-NUMMER.

STUDENTEN WEEKBLAD

IIe Jaargang.

No. 23.

HOOFDREDACTEUR: G. P. NIJHOFF.

REDACTEUREN: J. E. A. DE VOGEL, H. G. NOLEN, H. TH. BAART
DE LA FAILLE, C. A. PIEK, W. M. ROESSINGH VAN ITERSOM.

FAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: H. E. SUYVER.

Vrijdag

26 Maart '09.

Dit blad verschijnt Donderdagds, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is / 3,50, bij vooruitbetaling / 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen voor Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Noordeinde 17.

1848. — 22 Maart — 1909.

Inhoud.

Rede, gehouden door den heer B. F. van Nievelt, Pres.
v. h. D. S. C., bij gelegenheid van den 61en Diës Natalis.
Nog eens: Dempt den put voor het kalf verdrongen is.

Het nieuwe Corpsjaar.

Vooruitgang, door C. T.

Deining, door B.

Muziek, door H. G. N.

Verloting!

Debating.

D. S. A. F. V.

Vrije Candidaatstelling, door T.

Studiebelangen.

Technische Hoogeschool.

Feuilleton. — Avonturen van Klaas P. (Vervolg).

Agenda.

Naar aanleiding van „Strijd”, door A. F. M.

Aan den heer A. F. M., door H. G. N.

Ontvangen boeken.

Laatste berichten.

Berichten en mededeelingen.

R E D E

UITGESPROKEN DOOR DEN

President van den Senaat van het Delftsch
Studentencorps,

den Heer B. F. VAN NIEVELT,

BIJ GELEGENHEID VAN DEN

61sten **DIËS NATALIS**,

op Vrijdag 26 Maart 1909.

Mijne Heeren!

Het is een korte wijle van ernst, een even overdenken van wat achter ons ligt, als in de verduisterde zalen zoo plechtig het nieuwe Corpsjaar wordt ingeluid en al wordt het schoone lied na het gonggedreun aangeheven, door de medewerking van vele onliefelijke organen, een opeenvolging van verschrikkelijke dissonanten, toch verwekt het emotie en doet vele anders onverschillige naturen voor een oogenblik geestdriftig zijn voor ons Corps; veeten en antipathieën worden tijdelijk vergeten en men voelt zich zoo jong en krachtig, bestand tegen den druk der tijden, dat men het pas begonnen jaar ingaat vol illusie's, zich al voorstellende hoe het te doorleven als vrij student.

Zou het niet mogelijk zijn het enthousiasme, dat zoovelen Uwer nu bezielt, levendig te houden ook in gewone tijden; dat wat Gij U nu voorstelt voor het Corps te zullen doen, werkelijkheid wordt? Of zal het hiermede gaan als met de plannen waarmede zoovelen onzer elke vacantie ingaan om de wetenschap te dienen en die zoo zelden uitgevoerd worden? Moeilijk is het deze vraag nu reeds te beantwoorden, want het is een ondoordringbaar pantser dat ons belet den blik in de toekomst te slaan.

Ik weet, dat er velen zijn, die als er over de toekomst van ons Corps gesproken wordt, een allerbedenklijkst gezicht zetten, gaan malen over de schijnbaar zoo plotseling veranderde geest onzer leden, lamenteeren over allerlei kleinigheden, dan gaan vertellen wat tien jaar geleden A deed, wat de club van B voor enormiteiten presteerde en eindelijk je aankijken of ze willen zeggen: „Kom daar nu eens om”. Deze velen zijn het, die voor het grootste gedeelte eraan schuldig zijn, dat er weinig opgewektheid heerscht. Als zij inplaats van te kniezen en fouten in den bestaanden toestand te zoeken, eens het voorbeeld gaven om den ouden geest, die ontegenzeggelijk meer vroolijkheid bracht, ofschoon de verhalen zeer aangedikt tot ons komen, er weer in te brengen, dan zou er een opbloei plaats hebben van het vereenigingsleven, welke niet ten achter behoefde te staan bij die der tijden, waarin alles rooskleurig scheen.

Het is ten zeerste onwaarschijnlijk, dat de bloei der Nederlandsche jongelingschap in een tijd van enkele jaren zoo veranderd zou zijn, zooveel ernstiger en saaiër zou zijn geworden.

Wel zal het Corps zich in zijne inrichting langzamerhand moeten aanpassen aan de afname van geldelijke draagkracht per hoofd zijner leden. Hoogst moeilijk is het dergelijke veranderingen plotseling in te voeren, want met vele oude gewoonten en traditie's die reeds sinds de oprichting onzer corporatie bestaan, en uit dien hoofde alleen al hun charme hebben, zal gebroken moeten worden. Het is een kwestie van tijd hiertoe te geraken. Een plotseling ingrijpen en veranderen zou een scheuring tengevolge kunnen hebben, welke noodlottig zou kunnen werken. Daar zijn er weer, die zullen spreken van „op de lange baan schuiven” en het woord laksheid zweeft hen om de lippen.

Hen zou ik willen vragen of het ooit is voorgekomen, dat de toestanden bij den tijd ten achterbleven. Steeds zullen nieuwe denkbeelden tegenkating vinden, is men geneigd aan het oude, als beproefd, vast te houden, maar waar de maatschappij veranderingen ondergaat moeten wij volgen in gelijken tred, gestadig, maar niet plotseling groote sprongen makend, die een buiteling ten gevolge zouden kunnen hebben.

Gaarne zou ik nog enkele oogenblikken Uwe aandacht willen verzoeken om in korte trekken U een beeld te geven van wat het jaar, dat nu weer tot de geschiedenis behoort en dat in alle opzichten een zoo belangrijke periode voor ons Corps was, ons deed doorleven.

Want evenals het na het maken van een schoone reis een genot is de photographieën daarvan mede gebracht te bekijken, zoo zal ook dit weer talrijke herinneringen U voor den geest brengen, die U nog eens scherp het afgelopen jaar zullen doen zien; en dit zal U gelukkig stemmen, want al hadden er voorvallen plaats, die minder verblijdend genoemd mogen worden, het schoone was er zoo overheerschend, het heeft ons zooveel geleerd, dat het een zeer lezenswaardige bladzijde in de zoo schitterende geschiedenis van ons Corps zal uitmaken.

Ook dit jaar is niet verlopen zonder een jong leven uit ons midden weg te rukken.

Er ligt zoo iets diep weemoedigs in voor ons, die den schoonen tijd van onzen jeugd volop genieten en steeds de goede zijde der dingen trachten te ontdekken, en wij stellen ons dien vraag, waarop het antwoord nooit gegeven zal worden. Waarom?

J. S. van Drooge. Hij ruste in vrede.

Dat zijne vrienden steeds zijne nagedachtenis hoog houden.

Na den Corpsdiës op 26 Maart werd al meer en meer merkbaar onder de Corpsleden een zekere spanning, een met ongeduld verbijden van de grootsche feesten, die door verschillende uitgaven en lezingen ons waren voorgespiegeld en bij menigeen zal zijn opgekomen de vraag of niet te veel van de krachten onzer corporatie zou worden geveerd. Maar toen na den afloop der examens, die het onjuiste deden inzien van het denkbeeld, dat deze voor een lustrum altijd zeer schappelijk zijn, de feestweek daar was, en alles bleek mede te werken om haar te doen slagen, maakte deze onzekerheid plaats voor eene opgewekte stemming, die gedeeld werd door de duizenden, toegestroomd om te genieten van wat wij gaven.

Uitweiden over al het schitterende en eigenaardige wat deze dagen ons deden doormaken wil ik hier niet; het zoude toch slechts een herhaling zijn van het keurige verslag in den laatsten almanak. Wel zou ik nog enkele opmerkingen willen maken naar aanleiding van de gevolgen, van de keerzijde der medaille, die zooveel beroering heeft gebracht en enkele te verhitte breinen op zulke sombere gedachten deed komen. De hoofdoorzaak van den minder gelukkigen finantieelen afloop der feesten is, mijns inziens, dat jonge menschen in onze omstandigheden te weinig practischen kijk hebben, te weinig van den koopmansgeest doordrongen zijn om in een zoo bij uitstek zakenkwestie als de opzet van een dergelijke prestatie is, gunstig werkzaam te zijn. Het komt mij voor, dat het veel voordeel zou afwerpen, indien voor de regeling der bestellingen iemand in dienst werd genomen met verstand van dergelijke zaken, en ik hoop dan ook, dat bij een volgend lustrum pogingen in die richting zullen worden gedaan.

Want dat een viertal jaren verder eene waardige viering van het 13e Lustrum zal plaats hebben, dat het niet zal worden een feestje onder ons, dat staat bij mij vast.

De geschiedenis van ons Corps heeft mij deze zekerheid gegeven, want bij het doorbladeren van oude notulenboeken zag ik hoe telkens na een lustrum geklaagd werd over onaangename hoofdelijke omslagen, maar ook hoe telkens na 5 jaar weer een enthousiasme onder de leden ontstond voor het groote feest.

En zoo zal het steeds gaan; er zullen misschien wijzigingen, bezuinigingen worden ingevoerd, maar het zal blijven een onvergetelijke week, terwijl de offers, die er het gevolg van zijn, zeer spoedig vergeten zullen worden.

Binnen korten tijd hoop ik de Wetswijzigingen noodig gebleken naar aanleiding der tekorten aan Uw oordeel te onderwerpen en ik twijfel er niet aan of deze zullen, getoetst als ze zijn aan de vele gebreken die bij de viering aan het licht kwamen, voor hen die na ons komen, hun nut afwerpen.

Na de nu korte zomervacantie stroomden weer frissche krachten ons Corps binnen en wij waren in de gelegenheid onze paedagogische talenten bot te vieren.

De groentijd had een zeer rustig karakter; geen ergerlijk voorval, het zoo gevaarlijke wapen in handen van de bestrijders dezer hoogst nuttige en noodige instelling, slechts te weinig deelname viel te betreuren.

Zoo werden dan den 25en September de candidaat-leden geinaugureerd tot leden van het D. S. C. Wel was hun aantal minder dan andere jaren, maar daartegenover staat de zeer gunstige verhouding tot het totaal der ingeschrevenen aan de T. H.

Op U, leden van het eerste jaar rust een zware taak, want Gij zijt het, die nog zoovele jaren zult moeten waken voor de belangen van ons geliefd Corps.

En als er dan ook na den groentijd oogenblikken zijn geweest dat Gij op de proef werd gesteld, dan was dit om de zekerheid te krijgen of Gij goede leden van het Corps waardt, of wij op U konden rekenen; want vergeet niet, dat de schoone geschiedenis, die onze vereeniging heeft met zich brengt de plicht om haar te doen bloeien.

Door de omstandigheden is voor een groot gedeelte het ontgroenen aan U opgedragen en Gij zult bemerken dat dit zijne moeilijkheden heeft. Tracht niet door schreeuwen en Jan studentdoenerij Uw evenwicht op de groenen te bewaren, vermoeid hen niet met te diepzinnige gesprekken, die U zelf te machtig zijn, noch met praatjes als van een kappersbediende, maar brengt hen op kalme wijze hunne fouten onder het oog en geeft hen van de ondervinding door U in het eerste jaar opgedaan.

Dat zich na den groentijd nog meerdere malen de naderwerking der feesten deed gevoelen door een vrij algemeen slecht-bij-kas zijn is begrijpelijk en er was dan ook niet die animo op de kroegjolen als gewoonlijk het geval is. Echter lijkt het mij, dat hiervoor ook een andere oorzaak te vinden is, iets, wat velen doet besluiten zulke avonden niet in de gastvrije zalen der Societeit Phoenix te vertoeven. Er bestaat namelijk bij sommigen een zoo sterke zucht tot vernielen en stuk slaan, dat het een niet onaanzienlijk bedrag is, waarmede de hoofdelijke omslag, tengevolge daarvan, de verteringen van zulk een avond vermeerderd. Het genot, dat een dergelijk handelen met zich schijnt te brengen, kan, dunkt mij, volstrekt niet opwegen tegen de ergernis, die men anderen geeft en de schade voor de Societeit.

Onafscheidelijk aan het Corps verbonden zijn de vereenigingen en nooit zou het afgelopen jaar schoon genoemd kunnen worden, indien niet de vereenigingen bloeiden.

Wie denkt er niet met genoegen terug aan de uren van vreugde en onbezonnenheid gesleten in deze zalen, waar geen buitenstaanders ons doen en laten kunnen beïnvloeden. Een kleine binnenverbouwing bleek een groote verbetering vooral op enkele dagen der lustrumweek, die zich echter niet door buitengewone drukte op de Societeit kenmerkte. Een betere credietregeling is ingevoerd en zal in het vervolg beletten het te hoog oploopen der vorderingen op enkele leden. Ofschoon de verbouwingsplannen nog steeds een deel van het programma uitmaken scheen het te gewaagd reeds dit jaar tot de zoo kostbare uitbreiding over te gaan. Moge in het komende jaar het kroegbezoek en de winst dermate groot zijn, dat de noodzakelijkheid van meer ruimte blijkt en er finantieel geen bezwaren bestaan tegen het grootsche plan.

Waren het vorige jaar de wedstrijden aan de Zweth een triumph voor onze Delftsche roeiers, ditmaal zou het niet

zoo zijn; geen belangrijke overwinningen door Lagaploegen zijn te vermelden. Doch er valt zooveel animo voor de roeisport waar te nemen, dat de vereeniging in een bloeienden staat is. Was de Weerbaarheid niet in staat haar naam tegenover de andere schietvereenigingen hoog te houden door het niet doorgaan der interacademiale wedstrijden, de pas plaats gehad hebbende onderlinge wedstrijden bewezen dat er uitstekende schutters onder hare leden zijn. Odin gaf in hare laatste uitvoering duidelijke bewijzen van bloei. De groote verbetering door de oprichting der Sportvereeniging en de daaruit voortvloeiende aankoop van het groote terrein op sportgebied gekomen, kwam vooral Voetbal, Hockey en Bandy en de Tennisclub zeer ten goede. Geregelde oefendagen werden georganiseerd en menigen wedstrijd toonde, dat wij op dit gebied niet ten achter staan bij de andere academies. Ook de IJclub verschaftte menig genoegenlijken middag en eenige stoere rijders onder hare leden wisten den 2en Corpstrijs te Groningen te bemachtigen. Carrousel trok velen, die zich in de maskeradeoptocht niet zonder eenige vooroefeningen op een vurig cavalleriepaard vertrouwden, naar hare manege, en de keurige eerewachters bij verschillende gelegenheden gaven te zien dat het getal werkende leden der vereeniging niet gering is.

Voor Vrije Studie was het jaar zonder bijzondere gebeurtenissen; eenige lezingen over zeer uiteenlopende onderwerpen trokken vele belangstellenden. Debating bood haren leden interessante avonden, doch van de gelegenheid tot debat werd niet in die ruime mate gebruik gemaakt, als te verwachten was. Apollo toonde in de Lustrumweek hoe in zeer korten tijd een uitvoering van goed gehalte kan worden voorbereid, terwijl Tooneel, hoewel geldelijk nog steeds zwak staande, met hare opvoering van „de Bibliothecaris” veel bijval inoogste. Amateur Fotografen gaat steeds vooruit en deed een dankbaar werk door de groenen eenige genoegelijke uren op haar zolder te doen doorbrengen en Igov wist door de werkzaamheid van haar bestuur smaakvolle en opgewekte avonden te organiseren. Ten slotte wil ik nog noemen de Schaakclub, die in een groote behoefte blijkt te voorzien en dikwijls de meerdere van haar zustervereenigingen uit andere steden bleek te zijn.

De Almanak, die eenige dagen voor den aanvang der Kerstvacantie verscheen, maakt een keurigen indruk en er past hier een woord van lof over de ijver en nauwgezetheid waarmede de redactie haar taak heeft opgevat. Echter is het zeer jammer, dat niet meerderen hunne krachten beproeven om inzender te worden, want niets is wanhopiger dan een boek te moeten samenstellen als er gebrek is aan vulsel; en dat is meestal het geval. Voor een groot gedeelte zijn de inzendingen van zoo pessimistische aard, zoo! vol van smart en droefenis, dat het niet goed mogelijk is ze te plaatsen, want in een leven als wij leiden is werkelijk niet het leed toonaangevend en van een vroolijk leven dient uit te stralen een vroolijken geest, niet een dof gemijmer.

Zoo ben ik dan aan het einde gekomen van het overzicht met de enkele beschouwingen naar aanleiding daarvan.

Een nieuw veld ligt voor ons open, dat wij met frisschen moed kunnen betreden, want het is mijn vaste overtuiging, dat de toekomst geen groote zorgen baart, dat ons Corps zal blijven een hecht gebouw, dat aan alle stormen weerstand kan bieden, mits de grondvesten en dat zijn de leden, het blijven steunen met kracht.

Begint dan, mijne heeren, dit jaar op luisterrijke wijze, viert feest met blijden geest en opgewektheid want maar al te spoedig zult Gij staan aan het einde van Uwen studententijd, die door ouderen altijd als den glanstijd van hun leven wordt herdacht.

Doch voor Gij aan Uw vreugde uiting geeft, verzoek ik U een glas te ledigen op den voortdurenden bloei van ons geliefd D. S. C.

Ik heb gezegd.

Nog eens: Dempt den put voor het kalf verdronken is.

Door de medewerking van het Eerste Jaar, is de grap volmaakt opgegaan; want elk die het hoofdartikel in het vorige nummer aandachtig las, moet begrepen hebben, dat het geheele stuk van a tot z uit den duim was gezogen. En de Redactie van het S. W. zou niet terugkomen op deze mystificatie, ware het niet, dat den indruk er door werd verwekt, dat de drukkerij van den Heer J. Waltman Jr., uitgever van het S. W., inzage had verleend van de Diës-Comedie. Om deze verdachtmaking volkomen te logenstraffen en uit te roeien verklaart de Redactie van dit blad dus, dat het stuk van het begin tot het einde is verzonnen en niets met de werkelijke, oprechte comédie van de Centrale Commissie te maken had.

ADVERTENTIEN.

EETTAFEL aangeboden voor 4 à 5 Heeren.

Adres VOORSTRAAT 59.

VERSCHENEN:

Een goedkoope uitgave van
CORELLI'S MEESTERWERK

DE WARE CHRISTEN

Ruim 500 pagina's dik op goed papier
gedrukt voor slechts 60 cents; gebonden
in linnen prachtband f 1,—. :: :: ::

Voorhanden bij J. WALTMAN Jr.,
:- Boekhandel, Binnenwatersloot 33. -:

J. A. BLOK, c.i.,

MECHANICA, WISKUNDE,
REPETEERT KLEINSTE VIERKANTEN.

Dagelijks te spreken van 4—5 uur,
Phoenixstraat 15 :: Delft.

Boekhandel J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT 33.

Losse nummers verkrijgbaar van:

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
DE PRINS	6 "
DE WERELDKRONIEK	10 "
DE WEEK	15 "
HET LEVEN	10 "
DIE WOCHÉ	20 "
SPORTKRONIEK.	10 "
SPORTBLAD	10 "
REVUE DER SPORTEN	25 "
DE WARE JACOB	10 "
HOLLAND EXPRESS	12 ¹ / ₂ "
BUITEN	15 "
DE AUTO	10 "

G. J. M. VAN HOEK, Magazijn van PIANO'S en ORGELS, OUDE DELFT 29.

Alleen-vertegenwoordiger voor STEINWEG PIANO'S.
HUUR PIANO'S van af f 4,— per maand.

Stemmen - Repareeren - Inruilen - Transporteeren
Taxeeren.

Gediplomeerd door de Maatschappij tot bevordering der Toonkunst.

Voorhanden bij J. WALTMAN Jr.,
Boekhandel, Binnenwatersloot:

EENE GROOTE COLLECTIE STEREOSCOOP FOTOGRAPHIEËN

van

Berlijn, Schwarzwald, Harzgebergte,
Rügen, Tirol, Zillerthal, Rome, Napels,
Florence, Venetië, Parijs, Versailles,
Museum Luxembourg, Beijers Hoog-
land, enz., enz.

15 CENTS PER STUK.

DELFTSCHE Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 26 MAART 1909. No. 23.

Het nieuwe Corpsjaar.

't Is vandaag Oude Jaar. Morgen zal het D. S. C. zijn 62e levensjaar ingaan met feesten en gejuich. Dat verheugt de Redactie, die van haar neutraal standpunt, toch medeleeft met de blijdschap van een groot deel der Ingeschrevenen aan de T. H.

Buiten giert de storm; van nacht plaste de regen neer en hinderde de aanplakkers in hun werk. En vreemd staat daar tegenover de gesteldheid in het Corps, dat niets vertoont als landelijke, zoete rust. De Redactie van dit blad wenschte de toestand anders, opgewekter, vuriger, desnoods met partijen die elkaar bestrijden, niet om persoonsverschillen maar om beginselen. Waar is geestdrift, waar krachtig leven?

Daarom ligt de nieuwjaarswensch van de Redactie voor de hand: „Een heerlijk feest opene een jaar rijk aan opgewekt leven en vertier, waarin de kleinzielige partijschappen zullen verdwijnen en plaats maken voor meerdere onderlinge waardeering. Een jaar van vruchtbaren wetgevenden arbeid, maar tevens een jaar van geestdrift”.

Vooruitgang.

Niets is, alles wordt.

Alles ontwikkelt zich ten goede.

Schud maar 't hoofd bedachtzame behoudsman, niets, niets zal de vooruitgaande beweging kunnen tegenhouden, die alles bezielt. Wat voelen we steeds in ons, wat zien we overal om ons: een drang, een onweerstaanbare drang tot ontwikkeling, tot verbetering, tot volmaking. Toch weet ik dat velen deze beweging ontkennen. Oh, die ontkenning, dat niet willen zien, dat niet willen hooren naar de teekenen des tijds.

Ziet, hoe zij smalen op de modernen, de socialisten, de vrouwenbeweging, op alles wat in dienst der vooruitgang staat.

Ik wilde, ik kon U overtuigen, ik kon U er op wijzen, dat misschien veel van datgene, wat zich vooruitgang noemt, te groote en verkeerde sprongen maakt, maar dat tevens het eenvoudige bestaan daarvan, het bestaan der vooruitgang bewijst.

Doch, neen, reeds vaak is 't beproefd; 't schijnt gij zijt niet in staat te begrijpen; de wording en verandering staan buiten het begrip van hem, die opgegroeid is in het rijk der gewoonten en wien reeds de volle beteekenis der woorden: „Alles wordt, niets is” ontgaat.

Maar hoe kan 't ook anders; er is geen beweging of er is een remmende kracht, die de schadelijke gevolgen voorkomt. Zoo ziet men de behouding als rem op de vooruitgang. Hoe oneindig veel edeler, veel heerlijker is het echter deel uit te maken der voortstuwende, levende kracht, dan mede te helpen de beweging te remmen.

En wanneer gij dan ziet met welk een machtige sprongen heden ten dage de techniek zich ontwikkelt, bedenkt gij dan niet even, dat, waar dit onderdeel zulke schreden doet, de geheele maatschappelijke vooruitgang slechts kruipt?

Doch hoe kruipende ook, de beweging bestaat!

Nu zou ik u willen terugvoeren naar een gebied, dat wij beter overzien.

Ik schreef hierboven alles verandert. Ook de student verandert. Ja, zou ik jubelend kunnen uitroepen, ook de student verandert ten goede.

Want al mogen uitwendig de studentencorpsen zichzelf gedurende de laatste 20 jaren gelijk gebleven zijn, inwendig broeit er iets, inwendig weerspiegelen er zich de nieuwere denkbeelden uit het maatschappelijk leven. Ziet hoe telkenjare geklaagd wordt over de meerdere ernst der nieuwelingen; ziet, hoe men vreest voor den ondergang van den ouden, onbezorgden student. Deze vrees heeft zijn gronden; ja, mijne heeren, de dagen van dit studententype zijn geteld!

De tijden, dat de studenten uitsluitend behoorden tot die klasse, die onbezorgd de toekomst voor zich en hunne kinderen te gemoet konden zien zijn voorbij. Nu de maatschappij steeds meer naar grondige bekwaamheid en geschiktheid vraagt, is niemand meer van de toekomst zijner kinderen verzekerd. Nu de ontwikkeling zich ook over de overige menschenklassen sterk uitbreidt en het aantal werkkrachten steeds grooter wordt, heeft de gestudeerde mensch geen zekere toekomst meer voor zich. Het aantal der studeerenden wast, de draagkracht vermindert, de concurrentie wordt grooter, het verantwoordelijkbesef groeit, de eischen wijzigen zich . . . een nieuwe studentenwereld staat voor ons!

En met deze omwenteling in de studentenmaatschappij zal ook een nieuw tijdperk voor het studentencorps, voor den band tusschen de studeerenden, aanbreken. Van oudsher is de bestemming van 't corps den student, behalve ontspanning na gedane arbeid, de gelegenheid te geven zich naast zijn vakkennis te wapenen met de noodige ontwikkeling, waardoor hij beter uitgerust de maatschappij kan binnentreden.

Werd vroeger slechts een gemakkelijker van beweging en een algemeene kijk op 's werelds zaken vereischt, de huidige samenleving gaat oneindig veel meer van onze jongelingen eischen.

Nu de sociale vraagstukken, de behartiging van 't algemeen welzijn der menschheid zoo in alle standen en overal doordringen, nu eindelijk het egoïsme plaats gaat maken voor edeler beginselen, nu wordt ook onze aandacht voor dit alles gevraagd. Welk een wondermooi veld ligt hier voor ons open!

Nu kan de jonge man zich ten volle gaan verdiepen in al die groote levensvragen, die zijn geheel denkvermogen tot inspanning opwekken en idealen voor zijn geestesoog tooveren. Dit zich kunnen scheppen van idealen en het daaraan onafscheidenlijk verbonden streven tot verwezenlijking daarvan zijn heerlijke eigenschappen der jeugd, die nu eerst goed tot hun recht zullen komen en ontegenzeggelijk zullen opwegen tegen 't verlies van 't gevoel van onbezorgdheid, dat trouwens veeleer een klasse van menschen als bepaald de studenten kenmerkte. Dit gedachtenleven zal de student moeten vinden naast zijn studie en moge daarbij 't studentencorps een groote rol spelen. Moge dit een band vormen, die haar leden zal opwekken zich zoo te ontwikkelen, dat ze later werkzaam kunnen zijn in 't heil der menschheid.

Welk een schoone taak ligt daarin juist voor 't Delftsch Studentencorps! Zal van de ingenieurs, die op zoo menig punt met 't algemeen belang in aanraking komen, een werkkraft uitgaan, die krachtig mee kan helpen tot de vooruitgang der menschen, dan zullen daarvoor de grondslagen gelegd moeten worden in den studententijd, waar 't geestelijk leven in 't corps den jongen man hielp zich een ideaal te vormen, naar welks volmaking hij steeds streven kan.

Beschouw dit alles als een toekomstbeeld, maar werk mede ons corps in die richting te leiden vóór . . . de student der nieuwe tijd het corps ontwassen is en het corps komt te staan voor een plotselinge omwenteling, die 't gevaar voor zijn leven in zich draagt, als de nieuwere denkbeelden de overhand krijgen.

De vroeger geëischte gemakkelijker van beweging en algemeene kijk op 's werelds zaken kon men in het corps als gezelligheidsvereniging vinden, deze taak blijft nu uitsluitend voor de sociëteit weggelegd. Het corps krijgt nu een schoonere roeping: de jonge man toe te rusten voor den zwaren strijd in de maatschappij.

Werk daarom allen mede in ons corps een krachtig dispuutleven te vormen en waak voor alles dat de studie niet al onze tijd in beslag neemt en ons tot onbruikbare menschen maakt. Wordt het corpsleven op deze wijze in nieuwe banen geleid, dan zal het tijdperk van slapte zijn einde nabij zijn en het D. S. C. zich kenmerken door een flink geestelijk leven zijner leden, dat door den groentijdorsch ingezet moge worden!

Welk een heerlijke kracht zal er dan van Delft kunnen uitgaan tot vooruitgang der menschheid.

C. T.

Deining.

Rijzen, dalen,
Langs de palen
Van het hoofd in zee.
Zie het loom vervloeiend botsen,
Hoor het droeve somb're klotsen,
Tegen 't hoofd in zee.

Rijzen, dalen,
Bergen, dalen
Zie 'k alléén op zee.
Zinkend hoor ik 't veilig klotsen,
Zonneglans op verre rotsen,
Rijzend hoog uit zee.

Rijzen, dalen,
'k Hoor verhalen
Stil en stom van wee.
Zie het breed van verre komen,
Als de wind door denneboomen,
't Deinen van de zee.

B.

Muziek.

Het is treurig in een vereniging, die men lief heeft wan-toestanden op te merken; het is nog treuriger als men in de leden dier vereniging zelf, in hun persoon een groot gebrek ontdekt.

Een dergelijk groot gebrek merkte ik dan voor de zoveelste maal op, toen ik Donderdagavond in de Doelen het concert bijwoonde van Virginia Suggia en Paul Gruppé. Ik wil U niet spreken over dit concert, in alle couranten kunt ge critieken vinden over deze uitmuntende pianiste en deze veelbelovende cellist; het zou nutteloos zijn in dit studenten-weekblad te bespreken een concert dat door twee, zegge twee, studenten, behalve mij zelf, werd bijgewoond! Verschuilt U nu niet achter het uitvlucht dat deze kunstenaars nog onbekenden voor U waren, want het is niet alleen deze keer dat de studenten door afwezigheid op concerten, zowel hier in de stad, als in Den Haag, Rotterdam en andere steden geschitterd hebben. Wanneer de meest beroemde musici spelen in Den Haag en Rotterdam dan ziet ge er meestal niet één medestudent, hoogstens één of twee, en kom dan dienzelfden avond in Scala, Flora, 't Casino of andere café-chantants dan zult ge het er van studenten zien wemelen.

Is het nu werkelijk waar, dat wij, studenten, slechts oog hebben voor caféchantant-voorstellingen, dat wij niet in staat zijn te genieten van een concert? Dat zou treurig, diep-treurig zijn.

Denkt niet, dat alleen zij kunnen genieten van een concert, die „verstand hebben van muziek”. Kunnen alleen schilders genieten van de natuur? Néén, allen die gevoel hebben voor iets moois, of iets groots, zij zullen er genieten. Er zijn onder ons velen, die dit gevoel missen, die feitelijk het begrip „mooi” niet kennen, maar gelukkig zijn er ook een groot aantal, die wel weten, wat het is iets „moois” te zien of te horen. Velen van ons kennen toch de wondere, heerlijke stemming, waarin het mooie ons brengt, kennen het enige ware geluk van het mooi in zichzelf te weten.

Wij, studenten, hebben betrekkelijk weinig gelegenheid ons teedere innerlijk leven te ontwikkelen.

Wij zijn slechts een enkele maal in een omgeving waar de wonderlike macht van het schone ons beïnvloedt.

Wij zijn maar zelden buiten in de wijde, heerlike natuur en al kan onze oppervlakkig soms ruw en plat lijkend studentenleven nooit onze kern van innerlik-schoon benadelen, toch is het verkeerd, dat fijnere teergevoelige leven te verwaarlozen, dat ons feitelijk alleen gelukkig kan maken.

Wat nu is beter geschikt ons in dat opzicht te ontwikkelen dan de muziek? Is muziek niet een uitvloeisel van een fijn-besnaard gevoel, en is er iets, dat met zo'n overwel-digende heerlijkheid en schoonheid op ons inwerkt dan muziek?

Oh, dat gij allen, die nog kent het gevoel voor het mooie en het verhevene, begreep dat ge een hoog, schoon geluk kunt vinden, door muziek te gaan horen!

H. G. N.

Verloting!

Nu ten tweeden male vele artikelen, zij het ook stoffig van het liggen, doch nog glanzend van Florentijnschen geest, onder de koopgrage leden van het D. S. C. verspreid zijn, en nu nog steeds talrijke zaken die voor kamer en huis een sieraad zouden vormen, zijn overgebleven, heeft de Feest-commissie besloten eene verloting op touw te zetten, om tevens de noteerende som van de geschatte opbrengst bijeen te kunnen brengen.

Tot heden heeft de verkoop zeer bevredigende resultaten gehad. Mogen de opgebrachte gelden op de beide verkoop-avonden niet alleen daartoe geleid hebben, het feit, dat verscheidene ridders bijdroegen door overname van hunne harnachementen, dat het Eerste jaar het schitterende gordijn van het Feestzaal-podium aan het Corps ten geschenke gaf om op feestavonden het rammelend rolgordijn in de schouw-burgraal te vervangen, droeg er toe bij dat nog slechts een paar honderd gulden van de raming ontbreken.

Zooals gezegd, er is nog veel, waaronder een vaandel, stoelen, bankjes, wierookstandaards, een kandelaar, wapen-schilden, medaillons, en niet te vergeten een aantal gordijnen, genoemd mogen worden. En de kans om deze zaken in handen te krijgen, wordt U gegeven voor de somma van f 1,— het lot. Sla Uw slag, beproef Uw geluk.

Zoo er nog personen zijn, die reeds gekochte zaken wenschen aan te vullen, of zich van het een en ander definitief willen verzekeren, kunnen zij zich tot de Feestcommissie (president of secretaris) wenden om daarover te onderhandelen. Maar spoedig, anders is U menig artikel reeds ontglipt.

Debating.

Na vele vergeefsche pogingen om een spreker te krijgen over Ongevallen-verzekering en Risico-overdracht, is het Bestuur van de Delftsche Studenten Debating-Club zoo gelukkig geweest in den heer J. E. W. Duys, iemand te vinden, bereid om over dit onderwerp stellingen te verdedigen. Nadat eerst tegenstanders van de Rijksverzekeringbank waren aangezocht, die allen bedankten, zal nu een verdediger van die instellingen zich dus op Debating doen hooren.

Wij wekken ieder dringend op de vergadering bij te wonen die Woensdag 31 Maart a. s. ten 8 ure zal worden gehouden in de leeszaal van de Sociëteit Phoenix. De ongevallen-verzekering is een der sociale maatregelen die een grooten invloed uitoefenen op de nijverheid en waarmee men later als ingenieur veel te maken heeft. Daarom is het goed dat dit onderwerp op Debating ter sprake komt. Verder belooft de avond belangrijk te worden, omdat de heer Duys, als autoriteit op dit gebied kan gelden doordien hij ambtenaar is aan de Rijksverzekeringbank en deze tegen aanvallen door een boek heeft verdedigd.

De spreker is het bekende lid der Sociaal-Democratische Arbeiders-Partij en staat bekend als een vurig spreker en debater, zoodat op de vergadering een opgewekt debat zal kunnen plaats hebben.

D. S. A. F. V.

De jury voor den Onderlingen Wedstrijd heeft aan de volgende inzendingen medailles en diploma's toegekend:

a. directe (onvergroote) foto's.

Zilveren medaille: motto Foto, inzender J. C. Kolling.

Diploma: motto Van alles en nog wat, inzender H. J. Herbig.

b. vergrootingen.

Bronzen medaille: motto B. inzender H. C. M. Vrins.

Diploma's: motto Snip-snap, inzender M. P. L. G. Hansen.

motto Baby, inzender H. Menalda van Schouwenburg.
motto Ginneken III, inzender W. Terpstra Jr.

c. reproductie's en d. vergrootingen van re-productie's.

Geen prijzen toegekend.

e. lantaarnplaatjes.

Bronzen medaille en Diploma aan de motto's Projectie en Van alles en nog wat; een nadere keur zal nog moeten uitmaken welke van deze beide inzendingen de beste is.

f. kleurenfotografie.

Diploma: motto Interieur, inzender P. Bos Azn.

Tijd en plaats van de te houden tentoonstelling zullen nader worden bekend gemaakt.

De Secretaris,

H. MENALDA VAN SCHOUWENBURG,
Koornmarkt 86.

Vrije Candidaatstelling.

Een nieuw corpsjaar, eene nieuwe lente. Beiden zijn ze welkom; maar wij hopen, dat het geheele corpsjaar slechts van frissche lente getuigen zal!

Tegen het laatste schrijven van den Heer P. V. moet ik eene enkele bedenking opperen. Hij wil eene corpsvergadering laten beslissen over de invoering van een beginsel, vóórdat degelijk overwogen is, welke systemen voor de uitvoering bestaan en tevens, het voor en tegen der verschillende nauwkeurig omschreven systemen.

Ik wil dit ten zeerste ontraden, omdat het m. i. onpractisch is en men beter, met meer vrucht praten kan over één of meer doordachte stelsels, dan over een los in de lucht hangend beginsel. Zoo'n vergadering zou dan ook niet afdoende zijn; want stel het beginsel van vrije candidaatstelling, zooals omschreven, wordt voor invoering geschikt geoordeeld dan is de wijze van toepassing van zoo overwegend belang, dat een tweede corpsvergadering noodig zou zijn om hierover, over het kader, waarin men zijn beginsel plaatsen wil, te beslissen. Men moet vóór de vergadering weten welke de voornaamste, tegenover elkaar staande meeningen zijn; zooveel mogelijk moet ieder zijn oordeel vormen vóór de vergadering; daar kunnen dan nog nadere toelichtingen en ophelderingen gegeven worden vóór gestemd wordt. Eene corpsvergadering, die niet terdege voorbereid is verloopt dikwijls zonderling en men moet zooveel mogelijk het aantal vergaderingen beperken, waar dwaze besluiten, die men later betreurt, genomen worden.

Indien een goed beginsel niet in een goed stelsel van uitvoering geplaatst wordt en daardoor niet tot zijn recht komt, dan ware het beter niet ingevoerd! Eene corpsvergadering kan heel mooi zijn, ook wel eens heel dwaas, maar eene wettenmaakster „à l'improviste" is zij werkelijk in den regel niet.

Dat studentengeest en studentenmoraal zich boven wetten en reglementen stellen moet ben ik zeer eens met den Heer P. V., maar dat wil niet zeggen, dat men niet de uiterste zorg aan het maken van zijne wetten en reglementen besteden moet, dat die niet zooveel mogelijk met die moraal en geest moeten strooken! Alleen „indien", de met alle zorg doordachte wetsbepaling toch in een bepaald geval met het gevoel van billijkheid of redelijkheid strijden zou, alleen dan is de corpsvergadering verplicht zich boven de wet te stellen; maar dan ook beslist. Wij zijn vrije studenten, die lachen om de in wetten en vormen verstijfde, hier en daar zielig verstikte maatschappij! al is die lach soms even pijnlijk als we bedenken, dat wij misschien ook eens zelf „deftig" zullen zijn!

Wij eeren en eerbiedigen onze wetten, omdat ze de grondslag zijn van onze gemeenschap, maar we zijn niet hare domme slaven.

We moesten meer „eeren en eerbiedigen", want de corpswet wordt schromelijk overtreden! Met verslagen en verkiezingen is men in de laatste jaren als regel te laat, op den duur moet het gevolg verslapping zijn; er zijn wel zeer verzachtende omstandigheden, die de vergrijpen voor een groot deel verontschuldigen. Voortaan echter moet het corps er op staan, dat de wet stipt nageleefd wordt; de verkiezingen moeten op tijd plaats hebben, wil men eenen gezonden toestand duurzaam mogelijk maken.

Het karakter van het corps kan alleen door alle tijden heen gehandhaafd blijven door eerbied voor de wet en piëteit voor oude gebruiken. We moeten wel met onzen tijd meegaan en vooruitstrevend zijn, maar toch ook alle gevoel hebben voor de oude gewoonten en gebruiken onzer voorgangers, vooral als ze zeer uit den tijd zijn; we moeten ze in stand houden en als historie doorleven; ze ongeschonden en met piëteit toevertrouwen aan komende geslachten!

Vergeef mij, lezers, dit uitwijden; het corps is jarig geweest en het was wat hulde voor dien dag.

De vrije candidaatstelling wordt, naar ik hoor, in de meeste kringen gewenscht geacht. Laten we ze dan beproeven. „Give it a fair trial" zou de Amerikaan zeggen. Waarom Hollandsche laksheid, verwijt der Amerikanen? Hollandsche Durf moet bij Delft, hooren! Zoo'n durf als van de Amerikanen.

Iemand vroeg „zou invoering van veel belang zijn"? Och, wanneer men een heel verstandig man vraagt: „Wat is van veel belang in de wereld"? dan zal hij misschien antwoorden... Niets!

Beter is de vraag of invoering van invloed zal zijn en dat geloof ik wel.

Nu doet de Senaat dikwijls eene greep naar kandidaten, omdat ze niet ieder kent en het aanbevelen moeilijk vindt. Het corps denkt dat de aanbeveling niet, eene greep is, maar berust op bekwaamheid. Men wil zich in de meeste gevallen niet verantwoordelijk stellen voor het vallen van den Senaatscandidaat omdat men elkaar niet voldoende kent om zeker te zijn van iemands meerdere geschiktheid, al vermoedt men die.

Bij vrije candidaatstelling moet ieder voor een bepaalde datum, zonder toets aan Senaatscandidaten, zich een oordeel over zijne corpsgenooten vormen, wil hij invloed doen gelden. Anders is de kans verkeken.

Ik geloof, dat uitgebreider kring dan thans zich de candidaatstelling zal aantrekken.

Het omschrijven van een stelsel is eenvoudig, en kan beknopt en toch nauwkeurig zijn. Indien de Heer P. V. dit wil moet hij het snel doen, want na Paschen kan men met fatsoen geen belangrijke zaak meer in de Corpsvergadering brengen.

Wat denkt de Senaat? Niemand weet het precies; ik raad de redactie van dit veelgelezen en hooggeëerd blad eens op interview te gaan. Zij zal haar lezers verplichten.

T.

Gegroet en bedankt.

Redactie S. W.

Studiebelangen.

BESTURENVERGADERING.

Besturenvergadering op Dinsdag 30 Maart in Zaal 4 van het Hoofdgebouw der T. H. — Waar plaats zal hebben de overdracht van het Voorzitterschap der C. C. — Deze vergadering is toegankelijk gesteld voor belangstellenden.

C. C.

Antwoord op „Ingenieurstoekomst" van V. J.

De Centrale Commissie heeft met belangstelling kennis genomen van het stukje van V. J. over „Ingenieurstoekomst" in 't S.-W. van 18 Maart. Zij moet echter direct opmerken, dat het boekje, waarvan V. J. de samenstelling opdraagt aan de C. C. reeds lang bestaat n.l. de „Alphabetische Naamlijst van de Ingenieurs, gediplomeerd aan de Delftsche Academie en van de Ingenieurs en Technologen, gediplomeerd aan de P. S. en T. H.", die elk jaar wordt uitgegeven door de „Vereeniging van Delftsche Ingenieurs" en aan hare leden kosteloos wordt verstrekt. Dit boekje is niet in den handel maar ligt op de bibliotheek der T. H. ter lezing. Voor hen, die het zich wenschen aan te schaffen bestaat de eenvoudige weg zich als tijdelijk lid van genoemde vereeniging op te geven (contributie fl. 2.00. Voor verdere bijzonderheden zie men „Almanak 1909 van het D. S. C. blz. 280".)

Het statistisch overzicht, waarvan V. J. in zijn stuk spreekt is hieruit voor iemand, die niet tegen eenig tijdverlies opziet, gemakkelijk op te maken, terwijl het geven van inlichtingen over moreele en geldelijke voordeelen van iedere betrekking niet in een boekwerk kan gebeuren, maar deze, met het oog op de verantwoordelijkheid voor de betrekkingen, vallende buiten de door V. J. genoemde corps, voor elke betrekking afzonderlijk moeten worden ingewonnen.

Ten slotte moet ons de opmerking van het hart, dat het geven van laatstgenoemde inlichtingen niet ligt op den weg der C. C., maar veeleer ook op dien der genoemde vereeniging.

De C. C.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 20 Maart 1909, no. 1398 Afd. H. M. O. is:

1e. met ingang van 1 April 1909 eervol ontslag verleend aan W. Koolhoven als bediende bij de Mechanische Technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft;

2e. met ingang van 1 April 1909 benoemd tot bediende-instrumentmaker bij de Mechanische Technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft W. Koolhoven;

3e. voor het tijdvak van 1 April tot en met 31 December 1909 benoemd tot bediende bij de Mechanische Technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft P. H. Rieken Jr. aldaar.

A G E N D A.

DEN HAAG.

Vrijdag 26 Maart. Ned. Tooneel: „Hofgunst”; 8 uur.

Geb. v. K. en W. N. N. Opera: „Faust”; 8 uur.

Dierentuin. Rolschaatsenbaan; 7—11 uur.

Zaterdag 27 Maart. Geb. v. K. en W. Abonnementsconcert van het Concertgebouw-orkest onder leiding van Willem Mengelberg; solist Enrico Bossi; 8 uur.

Dinsdag 30 Maart. Diligentia. Liederavond van Susan Metcalfe; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 26 Maart. Groote Schouwburg. Rott. Tooneelgez.: „Het zedelijk bewustzijn”; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg. Gezelschap Royaards: „De Vlinder”; 8 uur.

Zaterdag 27 Maart. Groote Schouwburg. Noord-Ned. Opera: „Lohengrin”; 8 uur.

Zondag 28 Maart. Tivoli-Schouwburg. Matinée Tilly Koenen; 2½ uur.

Maandag 29 Maart. Groote Schouwburg. Wiener Operette Ensemble: „Die lustige Wittwe”; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg. Tweede concert door de Amerikaansche zangeres Susan Metcalfe; 8 uur.

Dinsdag 30 Maart. Groote Schouwburg. Rott. Tooneelgez. Eere-avond voor Mevr. Van Eysden-Vink: „Het huwelijk van Florence Bell”; 8 uur.

FEUILLETON.

Avonturen van Klaas P.

(Vervolg).

Na eenige weken van stille afzondering en overpeinzing greep hij zijn rekenknuppel en schoof net zoo lang tot hij f 25 bij elkaar had, die hem in staat stelden zijn vorige levensbaan, die de aandachtige lezer zich nog wel zal herinneren, in te slaan, maar door het lezen van het verslag omtrent Jeruel, dat de volgende week zal verschijnen, had in zijn binnenste de gunstige verandering plaats, die hem van losbandig man maakte een degelijke goede jongen, wiens idealen zich uitstrekken tot het uitdeelen van tractaatjes in de Zandstraat, maar spoedig kwam in hem op, dat het inderdaad een schoone roeping was deze idealen ook na te streven in het studentenleven, alwaar ook velen zich bevinden wier ouders het zeer zouden apprecieeren indien deze zich volgens zoo'n tractaatje hervormden en Klaas P. begaf zich op weg met 5 centimeter baard en f 6,25, daar hij f 18,75 aan tractaatjes besteed had, welke hij in een bijwagentje van een motorfiets achter zich aan sleepte.

Een holle lentewind herinnerde Klaas er aan dat hij zijn petje vergeten had en deed hem de aandacht vestigen op een voorbijganger, getooid met een zwart en wit geruiten pet, die op Klaas den indruk maakte van een schaakhoofd, maar zooals Klaas van eenige voorbijgangers hoorde reed deze man met molentjes, zoodat hij besloot genoemd persoon een exemplaar uit de bijwagen aan te bieden.

De avond was intusschen gevallen en nog steeds waarde Klaas rond toen hij tot zijn groote verwondering merkte dat meerdere met tractaatjes rondwandelden, welke zij met een slijmerige stof overal waar zij kwamen opplakten, de politie trotseerende. Klaas, een dezer dingen lezende, haalde spoedig verachtelijk de neus op en een zware hand op zijn

schouder voelende keerde hij zich om, om deze (de hand) nader te leeren kennen, dewelke bleek te zijn van een zwaar geschapen politiemann, die hem mededeelde dat plakken streng verboden was, waarop Klaas antwoordde dat hij het land aan plakkers had en nooit tot een dergelijk wangedrag zijn hand had geleend.

Over het Oude Delft wandelende hoorde hij achter zich een koffiemolenachtig geluid dat afkomstig bleek te zijn van een zwaar belaste fietsketting, dewelke gespannen werd gehouden door een paar beenen die toebehoorden aan een romp dewelke een hoofd droeg waarin een mond, die zachtkens zong de wijze „Kam ein vogel geflogen”, terwijl het geheel zich in de richting Rotterdam bewoog. 't Ruischen van de wind vertelde Klaas de volgende geschiedenis.

(WIJZE: Al is ons Prinsje nog zoo klein).

Wie gaat er naar de Zandstraat toe J. W.

Wie staat er achter op zijn fiets U. P.

H. L. dat is zoo'n leuke vent,

't Corps dat heeft hem nooit gekend.

J. W. en Heintje P.

Bekeeren een prostituée.

En Wybo die doet ook al mee, voor twee,

Hij is een dominee in spé, voor twee.

Het schoonste doel van Jeruel

't Bekeeren van een ladydel,

Hoezee! Hoezee! Hoezee!

Wie gaat er met ons mee.

Klaas P. dit lied hoorende, ontroerde en sloot zich bij de droeve stoet aan, evenwel niet getraind als marathonlooper zeeg hij spoedig aamechtig neer en viel toen in een droomlooze diepen slaap.

(Wordt vervolgd.)

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 26 MAART 1909. No. 23.

Naar aanleiding van „Strijd”.

Het is met eenige huivering dat ik het een en ander in het midden ga brengen naar aanleiding van het artikel „Strijd” in het vorig nummer van dit blad. Immers bij het lezen kreeg ik den indruk, alsof de schrijver zijn artikel had willen doopen „Strijdt!” om daaraan de betekenis te hechten van eene uitdaging aan een ieder om zijne gedachten in het S.-W. te uiten, een goedgemeende, en wellicht niet overbodige, poging dus om een flinke hoeveelheid copie voor dit weekblad te krijgen. Volkomen begrijpend dat een enkele oproep tot meerdere uiting van gedachten niet voldoende zou zijn (hoe dikwijls had de praktijk dat al niet bewezen!) giet de schrijver, zoo was mijn indruk verder, dien oproep in den vorm van eenige beschouwingen en opmerkingen, waarover en waartegen zooveel aan te voeren is, dat de mogelijkheid van een negeeren dier beschouwingen en opmerkingen van te voren werd uitgesloten.

Toch scheen het mij bij nader inzien toe dat de schrijver tevens de bedoeling had enkele zijner denkbeelden in bespreking te brengen en voelde ik roeping om tegen deze denkbeelden het een en ander in het midden te brengen, op gevaar af in een gestelde copie-val te loopen.

Het ligt niet in mijne bedoeling om aan het eerste gedeelte van het artikel beschouwingen vast te knopen, al valt er tegen de meening van den heer H. G. N. over het gebruik van den studententijd zeer veel in te brengen. Maar ik verwacht dat, al valt het niet te ontkennen dat de meening van den schrijver door zeer velen wordt gedeeld, er toch nog zullen zijn die er anders over denken en daarvan zullen blijken geven door hunne denkbeelden tegenover die van den schrijver te stellen. En waar ik vermoed dat er onder hen personen zijn, meer bevoegd dan ik om over dat onderwerp te schrijven, daar wil ik het, voorloopig althans, laten rusten.

(Tusschen twee haakjes: het S.-W. is niet direct opgericht voor socialistische propaganda; men leze het artikel „Na vijf jaren” in het feestnummer van het S.-W. ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan).

Ik stel me dus voor wat nader in te gaan op het laatste gedeelte van het artikel, waar de schrijver de plaats beschouwt, die het Corps in de studentenwereld inneemt. Ik vestig de aandacht op de volgende zinsnede:

„Is het immers niet voor alles wenselijk één vereniging te hebben, die alle studenten omvat, pal staande tegenover de buitenwereld, in staat om in alle mogelijke opzichten de belangen van alle studenten te behartigen”.

Indien dat mogelijk ware!

Een eerste vereischte voor een student is zich aan te sluiten bij zijne mede-studenten, dus zich te mengen in het verenigingsleven. Dat er nog zijn, die dit niet inzien, is een droevig verschijnsel, dat hier echter buiten bespreking kan blijven.

Wat is in de eerste plaats noodig opdat het verenigingsleven zich behoorlijk kan ontwikkelen? Een verenigingslokaal(-gebouw). Ook de heer H. G. N. voelt dat het lidmaatschap van eene vereniging, dat alleen de mogelijkheid opent lid te worden van andere (van onder-) verenigingen op zich zelf niet voldoende is. Hij schrijft dan ook: „om dit doel te bereiken zal het Corpslidmaatschap, behalve toegang tot de verenigingen, nog enig ander direct voordeel moeten geven”. Maar, en hier zit juist de kneep, dat directe voordeel mag niet zijn de vrije toegang tot een verenigingsgebouw. Daar moet een deel van de studenten geweerd worden omdat „het nu eenmaal onmogelijk is met al degenen waarmee men op college zit, in één gezelligheidsvereniging te zitten”. (Ik laat hier in het midden of het verenigingsgebouw door de vereniging zelve of wel door een onderveeniging beheerd zou moeten worden.)

Het voornaamste belang voor alle studenten is het bevorderen van het gemeenschapsleven onder hen. Dit is dus een eerste plicht voor eene vereniging, die alle studenten omvat, dit zou de eerste plicht moeten zijn van het Corps indien dit hen allen tot leden telde. Maar „t zou belachelijk

zijn te eisen, dat deze (de Societeit Phoenix en andere verenigingen zich zo vervoormden dat alle hier studeerenden er lid van konden zijn”.

Maar waar moet het gemeenschapsleven zich anders ontwikkelen, dan in de verenigingen, de societeit vooraan?

Wat blijft er bij de ideeën van den heer H. G. N. over van eene vereniging „in staat in alle mogelijke opzichten de belangen van alle studenten te behartigen”, eene vereniging waar hij nog wel de „voor-alles-wenschelijkheid” van uitspreekt?

Of meent hij soms dat het aanbevelenswaardig zou zijn, indien binnen het Corps van alle verenigingen twee stuks zouden bestaan: societeit en andere verenigingen, zooals zij nu in het Corps bestaan en een tweede stel voor „het soort mensen dat nu niet-corpslid is”?

Ik geloof dat de heer H. G. N. het met mij eens zal zijn dat daarboven de tegenwoordige toestand nog te verkiezen is.

Nog is het mogelijk dat hij meent dat de tegenwoordige niet-corpsleden genoeg zouden hebben aan het directe voordeeltje, dat aan het corpslidmaatschap zou moeten worden verbonden, en geen verder drang tot verenigingsleven in zich zouden gevoelen, iets dat door de feiten toch gelogenstraft wordt.

De „Algemeene Studentenvereniging” is voor velen een ideaal, maar het zal niet verwezenlijkt worden zoolang de denkbeelden van den heer H. G. N. overheerschend blijven onder de Corpsleden, zoolang men meent dat Societeit en andere verenigingen zich niet kunnen bekommeren om alle studenten, hunne contributie niet mogen verlagen om meerdere leden te krijgen (juister wellicht om voor meerdere personen het lidmaatschap mogelijk te maken) omdat het gehalte zou achteruitgaan.

Vóór dat ideaal bereikt zal kunnen worden moet er een geheele ommekeer plaats hebben in de inzichten van zeer velen en men zal tot de overtuiging moeten komen dat geschiktheid om met iemand om te gaan niet gezocht moet worden in gelijke financieele draagkracht, maar veeleer in een zelfden aanleg en eene zelfde mate van algemeene en maatschappelijke ontwikkeling en beschaving.

A. F. M.

Aan den heer A. F. M.

Het deed mij genoegen te bemerken, dat er nog iemand was, die zooveel belang stelt in onze studentenmaatschappij, dat hij zich de moeite getroostte een stuk te schrijven naar aanleiding van mijn artikel „Strijd”. Maar zelfs deze „iemand” schijnt het nog een zo onbegrijpelijk feit te vinden, dat er mensen zouden zijn, die wel eens over belangrijke dingen hun mening willen zeggen, die niet delen in de algemene onverschilligheid, dat hij de verklaring van dit vreemde verschijnsel slechts heeft kunnen vinden in een „copie-val”. Ik kan het niet anders dan treurig noemen, dat iemand die tegenwoordig in het Studenten Weekblad durft spreken over een studentenaangelegenheid, direct er van verdacht wordt slechts copie te willen trekken.

Het eerste gedeelte van mijn stuk gaat de heer A. F. M. in stilte voorbij, hij wil slechts het laatste gedeelte bespreken.

Het blijkt dan dat hij het met mij eens is, dat het wenselijk is één vereniging te hebben van alle studenten „pal staande tegenover de buitenwereld, in staat om in alle mogelijke opzichten de belangen van alle studenten te behartigen”. Hij gelooft echter dat het ideaal van een Algemeene Studentenvereniging niet te verwezenlijken is, zolang de mening blijft overheersen, dat men niet met allen, waarmee men op college zit in één gezelligheidsvereniging kan zitten. Ik zou den heer A. F. M. haast durven verzekeren, dat een dergelijke meening wel steeds zal blijven overheersen. Daarom geloof ik dat een algemene gezelligheidsvereniging nooit zal kunnen bestaan; maar dat sluit niet uit een algemene vereniging, die tegenover de buitenwereld de studentenbelangen behartigt. Wanneer een groot aantal mensen in vele opzichten dezelfde belangen hebben, dan ligt het voor de hand, dat zij zich aaneensluiten tot één vereniging om deze belangen te behartigen. Bestaat een derg. vereniging eenmaal, dan zullen zij die bij elkaar behoren zich nauwer aaneensluiten, een gezelligheidsvereniging oprichten.

Hierin nu ligt de fout van den heer A. F. M., dat hij niet voldoende van elkaar heeft onderscheiden de gezelligheid en de studenten-belangen. Gezelligheid zal men alleen kunnen vinden onder mensen, die bij elkaar behoren, wat betreft opvoeding en beschaving, en daarvoor is ook een engere kring voldoende; het behartigen der studenten-belangen echter gaat *alle* studenten aan en daarvoor moeten ook *allen* zich aaneensluiten.

De heer A. F. M. noemt het bevorderen van het verenigingsleven een eerste studentenbelang. Dit is het ook zeer zeker, maar dat gemeenschapsleven behoeft niet door allen gezamenlijk behartigd te worden. Hij vraagt mij of ik zou willen, dat in zo'n algemeen Corps bijv. twee Societeiten naast elkaar bestonden. Wat zou er tegen zijn? Het is voorzeker een verblijdend teken, dat ook onder „het soort mensen dat nu niet-Corpslid is” zich de drang naar verenigingsleven heeft geopenbaard; maar dit is nog geen reden, om hen in *één* gezelligheidsvereniging samen te brengen met de andere studenten; hierdoor zou, vrees ik, voor beiden de gezelligheid verdwijnen.

Evenmin als de heer A. F. M. wil ik de geschiktheid om met iemand om te gaan afwegen naar zijn financiële draagkracht; evenals hij wil ik die zoeken in „eenzelfde mate van algemeene en maatschappelijke ontwikkeling en beschaving”. Nu geef ik gaarne toe, dat verlaging van sociteitscontributie een aantal mensen in staat zou stellen lid ervan te worden, die in beschaving ten volle met de tegenwoordige leden gelijk staan; maar met die betrekkelijk weinigen zou een overgrote meerderheid binnenkomen van mensen, die er niet thuis horen, die dus de gezelligheid noodzakelijk zouden doden, zowel voor die anderen als voor zich zelf. Daarom wil ik, wat betreft de verenigingen, de tegenwoordige toestand handhaven.

H. G. N.

Waarom schrijver het fraaie zelfstandig-naamwoord de „voor-alles-wenschelijkheid” tussen aanhalingstekens zet begrijp ik niet. Misschien is het om speciaal op dit mooie woord de aandacht te vestigen, een aanhaling is het althans niet, want het is in mijn stuk niet te vinden.

Ontvangen Boeken:

DEN GULDEN WINCKEL van 15 Maart 1909.

HOLLAND EXPRESS van 15 Maart.

LAATSTE BERICHTEN.

De Redactie van het S. W. heeft de wedstrijden van de Delftsche Studenten Weerbaarheid bijgewoond en wachtte dus slechts op de officieële uitslagen daarvan om een beschrijving te geven in dit nummer. Het spijt ons zeer dat het Bestuur van de D. S. W. aan ons herhaald verzoek niet heeft voldaan.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

FEESTCOMMISSIE.

Van verschillende Lustrum-artikelen zijn nog tegen over een te komen prijzen exemplaren te bekomen bij de Feestcommissie.

Men wordt verzocht hiervoor zich tot ondergeteekenden te wenden.

Wij wijzen o. a. op gordijnen, rustbanken, wapenschilden en bankjes, feestengelen en tuigen.

W. H. VAN LEEUWEN,
President.
F. A. VENING MEINESZ,
Secretaris.

SOCIETEIT PHOENIX.

Gekozen in 't Bestuur der Soc. Phoenix: F. A. Begemann.

—o—

PRACTISCHE STUDIE.

Lezing met lichtbeelden op Maandag 29 Maart 1909, te 8 uur, in de Kleine Concertzaal van Stads Doelen.

Spreker: Prof. T. K. L. Sluyterman.

Onderwerp: Per rijwiel door Noord-Frankrijk. (Reims, Laon, Coucy-le Château, Soissons, Compiègne, Chantilly, Pierrefonds, Senlis, Beauvais, Amiens, Les Andelys, Rouen, Jumièges, Candebeac, Caen, Bayeux).

—o—

WILLIAM FROUDE.

Excursie, op Dinsdag 30 Maart 1909, naar het stoomschip „Rotterdam”, van de N. A. S. M. Vertrek uit Delft 11,53 spoortijd. De excursie is uitsluitend voor leden van William Froude.

—o—

DELFTSCHE STUDENTEN DEBATING-CLUB.

Vergadering op Woensdag 31 Maart, ten 8 ure in de leeszaal der Societeit Phoenix.

Stellingen over Ongevallenverzekering en Risico-overdracht.

Verdediger de heer J. E. W. Duys, ambtenaar van den Rijksverzekeringbank.

—o—

TECHNOLOGISCH GEZELSCAP.

Algemeene Vergadering op Donderdag 1 April 1909, 's avonds 8 uur precies, in de bovenzaal van de R. K. Leesvereniging, Voldersgracht 12.

Spreker: Prof. Dr. H. A. Lorentz.

Onderwerp: Toeval en waarschijnlijkheid bij natuurkundige verschijnselen.

—o—

DE VARSITY.

Daar eenige tegenstrijdige geruchten de rondte hebben gedaan over de plaats waar voortaan de studenten-roeiwedstrijden zullen worden gehouden, is het misschien niet overbodig te vermelden, dat op de laatste vergadering van den Studenten-Roeibond besloten werd, de Varsity dit jaar te verroeiën op de baan aan de Zweth. Tevens werd een commissie benoemd om uit te zien naar een andere baan, daar die bij Delft eenige bezwaren heeft. Deze commissie heeft de aandacht gevestigd op een kanaal bij Halfweg, waarover zij een rapport zal uitbrengen.

—o—

EIDGEN. POLYTECHNICUM TE ZURICH.

Met het einde van het winterhalfjaar 1908—1909 beëindigen de volgende heeren hunne studie aan het Eidgen Polytechnicum te Zurich:

van de Chem. Techn. afd. de heer J. A. Ras;
van de Mech. Techn. afd. de heer L. R. Hesselinck.

—o—

ROTTERDAMSCH KUNSTKRING.

Matinée, op Zondag 28 Maart 1909, des middags ten 2¹/₂ ure, in de Groote Nutsaal.

Piano: Mejuffrouw Marie Jannette Walen, Hilversum.
Zang: De Heer Coenraad Muller, Rotterdam.

Begeleiding: Mejuffrouw Anna de Groot, Rotterdam.

Leden hebben toegang met ééne Dame of minderjarige (mits huisgenooten) tegen afgifte van een kaart; bij verhindering van het Lid kan eene Dame (huisgenoot) van zijne plaats gebruik maken. Extra toegangsbewijzen voor Dames of minderjarigen (huisgenooten) zijn voor de leden à f 1,— en Vreemdelingenkaarten à f 2,50 per stuk, te verkrijgen aan het Gebouw van den Kring, Witte de Withstraat, niet aan de Zaal.

Kinderen beneden 12 jaar hebben geen toegang.